

See oli küll üks paljas unenägu, aga temale seletas see waadi teist pealkirja, tema elu-käsu mõistatust, näitas temale seda teed, mida tema käima pidi. Ets olnud ka Ansgar ütelnud: „Otsi neid!“? — See oli: Õnnetumaid pidi tema otsima, neid pidi tema aitama, selles oli temale õnne töötatud.

Tema tegi palvet, et Jumal tema mõtteid valgustaks; tema mõtles järel, pidas nõu asjatundjate meestega, tegi plaani ja hõivas tööle. Kõige pealt ostis tema rohkesti elutarvitusti, nii palju kui neid saada võis, ja lastis neid häda-liste kätte välja jägada. Tema otsis waeste ja haigete majad üles, ja kus tema furnuid leidis, seal lastis tema neid maha matta; kus tema haigeid leidis, seal saatis tema oma kulu peale arstisi nende juure. Siis fogus tema hulga töörahvast koffu, massis head palga ja lastis linna ees laudadeist laheid majasti haigetele chitada. Lõppemata palvetega ja tasumiatega saatis tema korda, et forrasdatud teenistus võitlemiseks katku vasta asutatud sai; tema ise oli pääwad ja õöd tegewusel, furnuid tuttu mülla alla peitma, majasti haigete järel läbi otsima ja nendele tuttu chitatud haigemajades hoolekandmist ja abi toimetama. Pea jõudsiwad ka tema laewad palavast igatsetub elutarvitustega koju ja pea oli näha, et võitse-

mine viljetuse vasta asjata ei olnud. Südamest tänas Holler Jumalat, kes temale seda teed näitanud, et Jumal teda ennast lekket töbe ja hädaime viisil tervisel hoidnud oli. Oli tema suurest waewast ka sagedast nörkenud, siiski elas õnn tema südames, ära tuntud lohusid täiteb.

Ühel öhtul, kui tema armu-käikudest väsinud koju minemas oli, kuulis tema ühest majast haledat appi-hüüdmist. Pea leidis tema teed lükku pandud majasse. Seal nägi tema rujuvat ahas-tust. Weiteses famris oli üks noor naesterahwas lahe woodi wahel maha langenud; ühes woodis oli surnud naene, teises sirutas üks haige mees täsi siiseastuja vasta. Nuttu aitas Holler neiul üles ja finnitas teda, kes rääkis, et need tema wanemad olivad, teda tuljaja seal nägi. Nutja neiul heal tungis Holleri südamesse, kes arvas, et tema iialgi kenamat inimese-last näinud ei oleks. Holler kutsus arsti ja fandjad, forraldas surnu matmist, lastis hoige lähemasse haigemajasse kanda ja talutas pooliti nörkenud neiul oma enese majasse, kus tema majapidaja naese ustava hoolekandmise allla antud sai. — Wäsimata hoolekandmise all paranes haige ja siugava tänuga siitsiwad abitoojat neiule ja tema isa, kes üks kaugemast tulnud õpetatud mees oli.

Aga oli see ainult tänu, mis netu palgeid